ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ
Είδος: Εφημερίδα / Κύρια
Ημερομηνία: Πέμπτη, 03-09-2009
Σελίδα: 42
Μέγεθος: 918 cm ²
Μέση κυκλοφορία: 12010
Επικοινωνία εντύπου: (210) 6898.448
Λέξη κλειδί: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΤΑΚΗ

Του Ξενοφώντα Μπρουντζάκη [xenofob@gmail.com]

Margaret Doody
Ο Αριστοτέλης και τα Ελευσίνια Μυστήρια
Μετάφραση: Στέλλα Κωνσταντινέα
Εκδόσεις Αιώρα
Σελ. 542

Ο Αριστοτέλης σε ρόλο Ηρακλή Πουαρό ή Σέρλοκ Χολμς, αν προτιμάτε. Έτσι κάπως τον φαντάστηκε η καναδή συγγραφέας Μάργκαρετ Ντούντι στη σειρά της «Ο Αριστοτέλης ντετέκτιβ». Απ' ό,τι διαπιστώνω, έχουν προηγηθεί τουλάχιστον τρεις τίτλοι με τον Σταγειρίτη φιλόσοφο πρωταγωνιστή σε διάφορες υποθέσεις αρχαίου μυστηρίου. Για τους φίλους της αρχαιότητας αυτό αποτελεί μια νέα σίγουρα εκδοχή της, όμως κάθε στοιχείο που παρατίθεται έχει ιστορικό έρεισμα. Σε αυτή του την περιπέτεια και σε ένα διάλειμμα των φιλοσοφικών του ενατενίσεων ο φιλόσοφος αναλαμβάνει να βοηθήσει τον μαθητή του Στέφανο και να ερευνήσουν από κοινού μια διάρρηξη μετά φόνου. Όλα αυτά συμβαίνουν στην πόλη των Αθηνών τον χειμώνα του 330-329 π.Χ. Ο Στέφανος δεν διστάζει να ανακοινώσει πως προτίθεται να ανακαλύψει τον ένοχο. Ταυτόχρονα με τις έρευνές του ετοιμάζει και τον γάμο του με τη Φιλομήλα. Ωστόσο διάφορα παράξενα πράγματα συμβαίνουν και μια σειρά πτωμάτων διαδέχονται το ένα το άλλο. Και ενώ γίνονται αυτά τα ζοφερά, ο Στέφανος παντρεύεται τη Φιλομήλα που κατάγεται από την Ελευσίνα, τόπο των περίφημων μυστηρίων. Τόσο οι νιόπαντροι όσο και ο σοφός φιλόσοφος αποφασίζουν να μυηθούν στα μυστήρια. Τη νύχτα του μυστικιστικού εορτασμού θα αποκαλυφθεί και η αλήθεια σχετικά με τους φόνους. Το μυθιστόρημα βασίζεται σε δεδομένα ιστορικά γεγονότα της εποχής, τα οποία... αξιοποιούνται μέσα σε μια ατμόσφαιρα αγωνίας. Δεν λείπουν λεπτομέρειες της καθημερινότητας, όπως και λεπτομέρειες από τη ζωή και το έργο του μεγάλου φιλοσόφου.

Κέιτ Μος
Κρύπτη
Μετάφραση: Φίλιππος Χρυσόπουλος
Εκδόσεις Κέδρος
Σελ. 274

Ιστορικό μυθιστόρημα με έντονες παρεμβολές του φανταστικού και μεταφυσικού στοιχείου, που συνθέτουν έναν κόσμο ζοφερό, ο οποίος αναδεικνύεται μέσα από μια καλοδουλεμένη πλοκή. Η Μος ακολουθεί την πεπατημένη όσον αφορά τη συγγραφή έργων με παρόμοιες επιδιώξεις, όπου ανάμεσα στους πραγματικούς ανθρώπους υπάρχουν φαντάσματα, πίσω από το φως παραμονεύουν σκοτάδια, το παρελθόν επιστρέφει μονίμως απειλητικό στο παρόν και γενικά η φαντασία έχει δουλειές με φούντες. Στο χορταστικό μυθιστόρημά της, το δεύτερο μετά τον «Λαβύρινθο» που κυκλοφορεί στη χώρα μας επίσης από τις εκδόσεις Κέδρος, μια τράπουλα ταρό που πάνω της απεικονίζονται πραγματικά πρόσωπα με μοίρα βαμμένη στο αίμα έχει τον κεντρικό ρόλο στην εξέλιξη της ιστορίας. Το 1891 η Λεονί και ο Ανατόλ Βερνιέ, γόνοι μιας ξεπεσμένης αριστοκρατικής οικογένειας, εγκαταλείπουν τη ζωή του Παρισιού προκειμένου να συντροφεύσουν τη χήρα του θείου τους η οποία κατοικοεδρεύει στο αρχοντικό Ντομέν ντε λα Καντ στη Ρεν λε Μπεν. Η νεαρή χήρα Ιζόλντ είναι ολοφάνερο ότι κρύβει μυστικά. Η Λεονί, που εντυπωσιάζεται από το περιβάλλον και τη νεαρότατη θεία της, βρίσκει ένα απαγορευμένο βιβλίο, το οποίο τη φέρνει στα ίχνη και την ανακάλυψη ενός μουσαλείου. Ακολουθεί μια τράπουλα ταρό και μια παρτιτούρα - πέρασμα σ' έναν άλλο κόσμο. Η Λεονί δεν μένει απαθής και γοητεύεται από τις απόκρυφες ιστορίες. Όλες οι ανακαλύψεις της την οδηγούν πολύ πίσω στο παρελθόν. Από τα τέλη του 19ου αιώνα μεταφερόμαστε στο 2007, όταν η Μέρεντιθ Μάρτιν καταφτάνει στη Γαλλία με σκοπό να συγγράψει τη βιογραφία του γάλλου μουσικού Κλοντ Ντεμπισί. Με την ευκαιρία θα ψάξει επίσης και για τις οικογενειακές της ρίζες. Το αρχοντικό Ντομέν ντε λα Καντ λειτουργεί πλέον ως ξενοδοχείο στο οποίο καταλήγει η συγγραφέας. Εκεί ωστόσο την περιμένει μια αποστολή από το παρελθόν...

Luis Landero
Ο κιθαρίστας
Μετάφραση: Τατιάνα Ραπακούλια
Εκδόσεις Gema
Σελ. 364

Γνωστός στο ελληνικό κοινό, ο ισπανός συγγραφέας, του οποίου αρκετά βιβλία έχουν κυκλοφορήσει επίσης από τις εκδόσεις Ωκεανίδα και Ψυχογιός, σε αυτό το μυθιστόρημά του περνά στο πρώτο πρόσωπο, εισάγοντας αρκετά αυτοβιογραφικά στοιχεία. Επαγγελματίας κιθαρίστας φλαμένκο και ο ίδιος από τα δεκαέξι του χρόνια μοιάζει με τον συνομήλικό του ήρωα που σε αυτή την ηλικία εργάζεται σε ένα συνεργείο αυτοκινήτων παρακολουθώντας ταυτόχρονα τις εγκύκλιες σπουδές του σε ένα νυχτερινό σχολείο. Ο Λουίς Λαντέρο, όπως πληροφορούμαστε από το βιογραφικό του, εγκατέλειψε την κιθάρα για να γίνει συγγραφέας σπουδάζοντας στο πανεπιστήμιο Ισπανική Λογοτεχνία. Ο Εμίλιο, ο έφηβος ήρωάς του, θέλει να ξεφύγει με κάθε τρόπο από το μουντό συνεργείο. Το δωμάτιο που νοικιάζει κατά καιρούς η μητέρα του σε διάφορους ενοίκους φέρνει τον ανήσυχο νεαρό σε επαφή με μια σειρά ανθρώπων, οι οποίοι του χαρίζουν γενναιόδωρα στιγμές υποσχέσεων. Ωστόσο στη ζωή του όλα αλλάζουν με την εμφάνιση ενός εξαδέλφου του που του διηγείται τις επιτυχίες που έχει σαν κιθαρίστας φλαμένκο. Τι πιο εύκολο να παρασυρθεί ένας έφηβος από σχαλίνωτες ονειροπολήσεις; Η γοητεία της μποέμικης ζωής που χαρίζει η μουσική στους υπηρέτες της ξετρελαίνει το νεαρό Εμίλιο που παλεύει να αλλάξει τη μοίρα του. Καταπιάνεται όπως όπως με την κιθάρα ελπίζοντας να αλλάξει τα πράγματα, να ξεφύγει μια και καλή από τον βραχνά του συνεργείου και την καταπίεση του σχολείου. Η νέα αυτή ευχάριστη απασχόλησή του θα τον φέρει σε επαφή με την Ανδριάνα, μια μοιραία γυναίκα η οποία είναι σύζυγος του αφεντικού του στο συνεργείο. Παρά τις αρχικές του επιφυλάξεις θα υποχρεωθεί να της μάθει την τέχνη της κιθάρας διαισθανόμενος και ίδιος ότι αυτή η ιστορία θα είναι περισσότερο επικίνδυνη απ' όσο φαίνεται.

Κώστας Θ. Καλφόπουλος
Far from the RAF
Εναλλακτικές Εκδόσεις
Σελ. 136

Πόσα χρόνια χρειάζονται για να αφομοιωθούν ιστορικά γεγονότα ώστε να έχουμε μια πιο σίγουρη αποτίμησή τους από αυτή τη θερμή του αυτόπτη μάρτυρα; Είναι αλήθεια ότι η απόσταση στην Ιστορία αντί να απομακρύνει το γεγονός το φέρνει πιο κοντά. Την περίοδο του 1977, όταν η περίφημη RAF δρούσε εναντίον του Κράτους, υπήρχε ακόμα εκείνη η ελπίδα που τροφοδοτούσε τους ανθρώπους με την αντίληψη ότι το άδικο θα νικηθεί, ότι επιτέλους θα αποδοθεί δικαιοσύνη, ότι θα ξημερώσει ένας κόσμος καλύτερος. Παιδιά σίγουρα πιο ευαίσθητα από τα αντίστοιχα που στοιχίζονταν για να αναλάβουν διευθυντικές θέσεις στον κρατικό μηχανισμό, σαν τον Αντρέας Μπάαντερ, την Γκούντρουν Ένσλιν, τον Γιαν Καρλ Ράσπε κ.ά., έδιναν τον καλύτερό τους εαυτό και τα καλύτερά τους χρόνια σε μια αμφιλεγόμενη μάχη ενάντια στο Σύστημα. Το μεγάλο τους λάθος, ίσως μετά από τόσα χρόνια, ήταν οι βεβαιότητές που τους κατέκλυζαν. Άραγε θα μπορούσε να απαντήσει κανείς με ασφάλεια για το τι σόι κόσμο θα οικοδομούσε μια ενδεχόμενη επικράτηση και υλοποίηση των ιδεών τους; Θα μπορέσει ποτέ κανείς να απαντήσει αν αυτές οι ανατρεπτικές ιδέες που στρέφονταν σίγουρα απέναντι σ' έναν απάνθρωπο κόσμο κι ένα άδικο πολιτικό σύστημα, θα ήταν σε θέση να προτείνουν μια δικαιότερη κοινωνία από αντίστοιχες εφαρμοσμένες «ευγενικές» ιδέες του σοσιαλιστικού παραδείσου; Δεν έχουν σημασία οι αβυσσαλέες διαφορές. Πάντα ανάμεσα στις συγγένειες εγείρονται τα πιο μεγάλα μίση. Όπως και να έχουν τα πράγματα, όλα άλλαξαν τόσο πολύ αυτά τα τριάντα χρόνια που πέρασαν από τότε που η RAF προσπαθούσε να μεταφέρει το αντάρτικο πόλεων στους δρόμους, και το μόνο σίγουρο ανάμεσα στις εποχές παραμένει το άδικο. Από την άλλη, οι υλικές συνθήκες ζωής καλυτερεύουν για όλο και περισσότερους ανθρώπους, έτσι που οι συνειδήσεις να... ευαισθητοποιούνται αλλιώς!

Simon Critchley
Το βιβλίο των νεκρών φιλοσόφων
Μετάφραση: Γιάννης Ανδρέου
Εκδόσεις Πατάκη
Σελ. 520

Συνήθως τον θάνατο ως θέμα τόσο η φιλοσοφία όσο και η λογοτεχνία τον προτιμούσε παρέα με τον έρωτα. Ένα είναι σίγουρο, ότι όπου υπάρχει η ζωή υπάρχει και ο θάνατος, άρα η φιλοσοφία μοιάζει να διαθέτει κατοχυρωμένα δικαιώματα πάνω στον προβληματισμό περί θανάτου. Ούτε μια ούτε δυο, αλλά 190 περιπτώσεις θανάτων φιλοσόφων εξετάζει αυτό το βιβλίο και αν έχει τουλάχιστον να επιδείξει μια αρετή σίγουρα είναι το γεγονός ότι δεν πρόκειται για ένα καταθλιπτικό ανάγνωσμα. Περισσότερο θα λέγαμε ότι αποτελεί μια προσπάθεια να εμπεδωθεί το μεγαλύτερο κι από τον θάνατο μυστήριο, που είναι, το δίχως άλλο, αυτό της ευτυχίας! Ο συγγραφέας κινείται από τα απλά κίνητρα που έχει κάθε θνητός: τον φόβο του θανάτου, του πλήρους αφανισμού μας, της ολικής καταστροφής! Κατατρύχεται κι αυτός από την αγωνία του αγνώστου και δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι σκύβει όχι δίχως καλοπροαίρετη ειρωνική διάθεση πάνω από τα... πτώματα των φιλοσόφων, μπας και ξεκλέψει κάμιά απάντηση. Η αγωνία του πρέπει ωστόσο να είναι μεγάλη, μιας και εξετάζει τα περί θανάτου ζητήματα σε όλους τους πολιτισμούς από δυόμισι χιλιάδες χρόνια και δώθε. Πολλές δε από τις περιπτώσεις που διαλέγει εμπεριέχουν μια εμπειρία θανάτου, αν μπορεί να λεχθεί κάτι τέτοιο. Για παράδειγμα, ο Σωκράτης γνώριζε τον επικείμενο θάνατό του, αφού είχε καταδικαστεί, ο Εμπεδοκλής έπεσε στην Αίτνα, ο Αριστοτέλης αυτοκτόνησε, ο Σενέκας καταδικάστηκε σε θάνατο ζώντας την αγωνία του και σώθηκε. Πρόκειται για ένα ενδιαφέρον βιβλίο, που μέσα από τα μεγάλα πνεύματα αναζητεί μια στάση ζωής απέναντι στον θάνατο και αυτή είναι, με όλο τον σεβασμό, κατά την ταπεινή μου γνώμη, η ευτυχία. Η ευτυχία αποτελεί την καταλληλότερη απάντηση στον θάνατο.

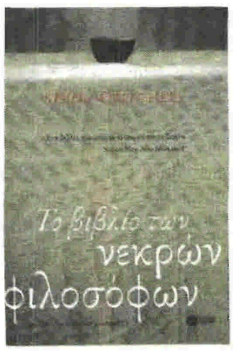

www.clipnews.gr